

ρευταὶ ἔκαμνον, ἐξοχάσθη ὅτι ἐσυμφώνησαν
νὰ εὐφρανθῶσι μὲ βλάβην τῆς γυναικαδελ-
φῆς του.

Ἀφοῦ ὁ χορὸς ἐτελείωσεν, ἦλθεν ἡ Ἀρ-
μακίτη νὰ καθίσῃ πλησίον τῆς νυμφευθεί-
σης, καὶ ἐφανέρωσεν πρὸς αὐτὴν τὴν οὐγχυσιν
τὴν ὁποίαν ἐλάμβανε, τοιοῦτον προξενούσα
ἀποτέλεσμα εἰς τοὺς αὐτὴν πλησιάζοντας.

(Αιολουθεῖ).

ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΥΠΟ ΙΩΝΑ ΚΙΓΓ.

Ἡ Πανδώρα, Ἑλληνικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα
ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις, ἀπαντᾷ εἰς τὸ βλάσφημον
τοῦτο βιβλίδιον ἐν ὀλίγοις, ἀλλ' ἀπαθέστατα καὶ
σοφώτατα, καὶ ἐκ τῶν γραφομένων ἀποδεικνύει ὅτι
μάτην μοχθεῖ ὁ εἰρημένος ψευδαπόστολος νὰ ἐνσπείρῃ
εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καρδίας αἰσθήματα αἰρετικά. Με-
ταφέρομεν δὲ καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Μέλισσαν τὴν
ὥραιάν ταύτην διατριβὴν συνιστῶντες αὐτὴν εἰς τοὺς
ἀγανώστας μας ὡς καταλληλοτάτην εἰς τὴν περι-
στασιν ταύτην.

» Εἰς τοῦτον τὸν πεπλανημένον κό-
σμον ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἀλήθεια; ἐρωτᾷ
» ὁ συγγραφεὺς ἀμέσως ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ προοιμίου
» του. Περὶ τούτου δὲν νομίζομεν ἡμεῖς αὐτοὺς κε-
» κλημένους νὰ τῷ ἀποκριθῶμεν. Περὶ ἐνὸς ὅμως
» δυνάμεθα νὰ τὸν βεβαιώσωμεν, ὅτι καὶ ἂν ἡ ἀλή-
» θεια εὐρίσκεται ὅλη εἰς τὸ βιβλιάριόν του, καὶ ἂν
» οἱ Ἕλληνες διατελῶμεν κυλινδούμενοι ὅλοι εἰς τὸ
» ψεῦδος, τοιαύτη εἶναι ἡ πύρωσις ἡμῶν, ὥστε θέ-
» λομεν ἐμμεῖν εἰς τὸ ψεῦδος, καὶ θέλομεν ἀποκρού-
» σει τὴν ἀλήθειαν τοῦ βιβλίου τοῦ Κ. Κίγγ. Δέγει
» ἴσως σοφώτατα πράγματα· ἀλλὰ, ἅς μᾶς πιστεύσῃ,
» τὰ λέγει εἰς ὧτα οὐκ ἀκούοντων καὶ οὐδέποτε ἀ-
» κουσόντων. Ἄν διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὴν πραγματείαν
» του ἐδαπάνησεν, ἢ ἂν τις ἐταιρία τῷ προκατέλα-
» θεν, κρῖμα εἰς τὴν δαπάνην των, ἐπὶ ματαίῳ ἐ-
» ζημιώθησαν. Τὸ βιβλίδιον του, ὅτι δῆποτε καὶ ἂν
» λέγῃ, εἶναι δι' ἡμᾶς χαρτίον ἄγραφον. Ἰσως ἐξ
» ἀβελτηρίας ἀποκρούομεν οὕς παραθέτει ἡμῖν μαρ-
» γαρίας. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀβελτηρίαν ταύτην ἔχου-
» σιν ἀπόφασιν νὰ ἐμμείνωσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ θὰ
» ἐμμείνωσιν.

» Ὁ Κ. Κίγγ ὅμως δὲν λέγει ὅτι ἡ ἀλήθεια εἶναι
» εἰς τὸ βιβλίδιον του, ἀλλ' εἰς τὰς ἱεράς γραφάς.
» Εἰς τοῦτο ἔχει δίκαιον μέγα. Τῷ ὑπενθυμίζομεν
» ὅμως ὅτι τῶν ἀληθειῶν τῆς γραφῆς κατεχρῆσθη
» τοσοῦτον ἡ ἀνθρωπίνη σοφιστικότης, ὥστε ἐξ αὐ-

» τῶν ἠντήλησαν τὰ ὄπλα καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν ὄλα,
» καὶ τὰ πλείον ἀντίθετα χριστιανικὰ δόγματα, τὰ
» ὀρθότερα ὡς καὶ τὰ μᾶλλον ἐσφαλμένα, καὶ αὐτὸ
» τὸ τοῦ συγγραφέως τοῦ βιβλιαρίου. Τὸ καθ' ἡ-
» μᾶς ἔχομεν τὴν ἀδιόρθωτον ἀδυναμίαν νὰ πιστεύ-
» ωμεν τὸ ἡμέτερον ὡς τὸ μόνον ὀρθόν, τὸ μόνον
» συνεπές, τὸ μόνον οὐδὲ ἰῶτα μεταβαλὸν ἐκ τῆς
» ἀρχαίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, τὸ μόνον τέλος
» πάσης συζητήσεως κρεῖττον· καὶ τὴν κακίαν ἔχο-
» μεν οὐδὲ εἰς συζήτησιν νὰ ἔλθωμεν μετ' οὐδενός
» περὶ τούτου, καὶ τὴν ἀκρίσιαν ἀκόμη νὰ μὴ φθο-
» νῶμεν τὴν ἀρχὴν τῆς συζητήσεως τῶν ὁμοδόξων τοῦ
» συγγραφέως ἐκκλησιῶν, ἧτις κατεκερμάτισεν αὐτὰς
» εἰς μυρίας ἀντιπάλους δόξας, καὶ τοὺς ἀφήρесе τὴν
» ἐνότητα ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἰδέα τῆς Ἐκκλησίας.
» Πρεσβεύομεν δὲ τὴν ἐμμονὴν εἰς τὰ παραδεδογ-
» μένα, γνωρίζοντες ὅτι ἡ ἀσθένεια καὶ δοκησιοφία
» τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς ἐπὶ πραγμάτων ἀνωτέρων τῆς
» ἐρεύνης αὐτοῦ, πολλάκις τὸν ἐκρήμνισαν εἰς αὐτῆς
» τῆς ἀθείας τὴν ἄβυσσον.

» Ὁ Κ. Κίγγ ἀπατάται φρονῶν ὅτι τὰ συνήθη
» κατ' αὐτοῦ ὄπλα τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἀνατολικῆς
» ἐκκλησίας εἶναι αἱ ὕβρεις, τὰ ἀναθέματα καὶ οἱ ἀ-
» φορισμοί. Τὸ ὄπλον τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας
» καὶ ὄλου αὐτῆς τοῦ πληρώματος κατὰ τῶν ἐντε-
» λῶς ματαίων ἀγώνων τοῦ ἦτον, εἶναι εἰς τὴν πε-
» ρίστασιν ταύτην, καὶ θέλει εἰσθαι διηνεκῶς, Ἡ
» ἈΔΙΑΦΟΡΙΑ.»

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, θέλων νὰ μετα-
τοπίσῃ τὴν αὐτοκρατορικὴν καθέδραν ἀπὸ τὴν Ῥώ-
μην, ἐκτίσεν τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς θέσιν καταλ-
ληλοτάτην τὸ πάλαι Βυζάντιον. Καὶ ἦσαν μὲν καὶ
ἄλλαι αἰτίαι αἰτινες τὸν ἐκίνησαν εἰς τοῦτο, ἀλλὰ
πρὸ πάντων ὁ λόγος τοῦ νὰ στήσῃ τὸν αὐτοκρατορι-
κὸν θρόνον εἰς πόλιν, ὅπου ἡ ἐπικρατεστέρα θρησκεία
νὰ ἦναι ἡ Χριστιανική.

Κωνσταντῖνον τὸν Μέγαν διαδέχονται οἱ τρεῖς
υἱοὶ του, Κωνσταντῖνος Β'. Κωνσταντῖος καὶ Κών-
στας (337). Καὶ ὁ μὲν Κωνσταντῖνος πολεμῶν
μετὰ τοῦ Κώνσταντος διὰ τὴν Ἀφρικὴν, ἐθανατώθη,
οἱ δ' ἄλλοι δύο διεμοιράσθησαν τὴν αὐτοκρατορίαν,
καὶ ὁ μὲν Κωνσταντῖος ἔλαβε τὴν Κωνσταντινούπο-
λιν καὶ τὰ ἀνατολικά μέρη, ὁ δὲ Κώνστας τὴν Ῥώ-
μην καὶ τὰς δυτικὰς ἐπαρχίας. Ὁ Κωνσταντῖος
φρονῶν τὰ τοῦ Ἀρείου, ἐπροξένησε μεγάλα κηκὰ εἰς
τοὺς ὀρθοδόξους, φερθεὶς κατ' αὐτῶν, ὡς οἱ αὐτοκρά-
τορες τῆς Ῥώμης κατὰ τῶν Χριστιανῶν γενικῶς.

Τὸν Κωνσταντῖνον διαδέχεται ὁ ἐξάδελφός του Ἰου-